

ZAJĘCIA ŚWIETLICOWE
18 - 22 V 2020r.

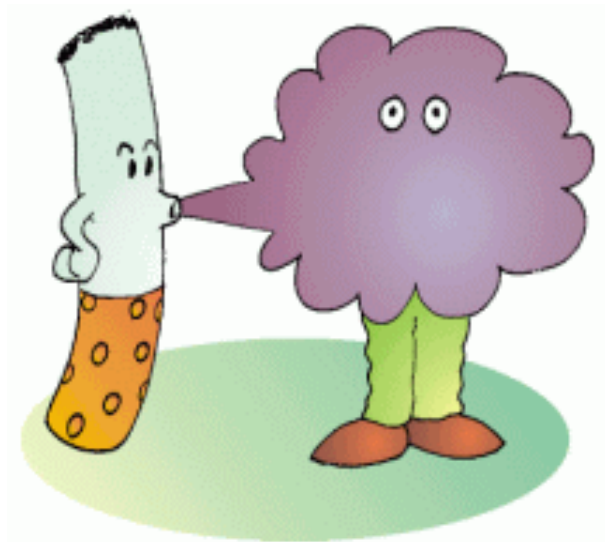
1. TRZYMAJ FORMĘ – NIE PAL!

**HEJ, MAŁOLATY,
PALENIE TO SAME STRATY!**

PROSZĘ WSTAĆ! SĄD IDZIE!


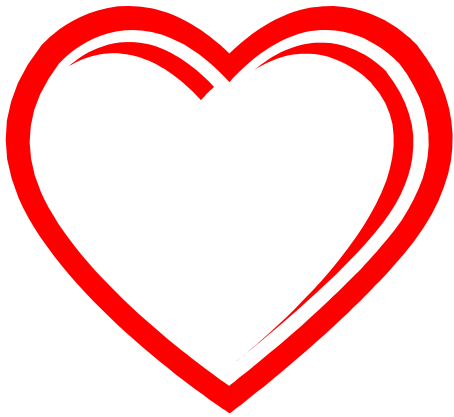


Oskarżony: **PAPIEROS**

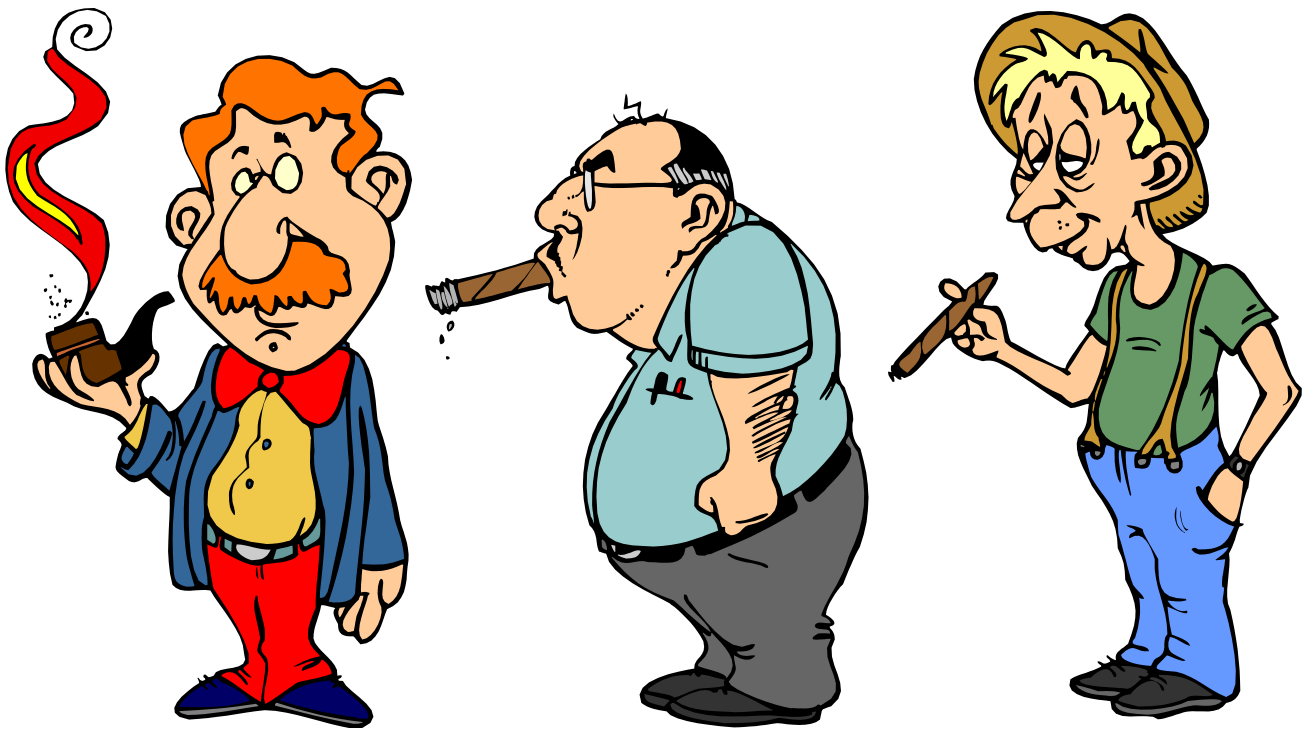


Świadkowie: **PŁUCA i SERCE**

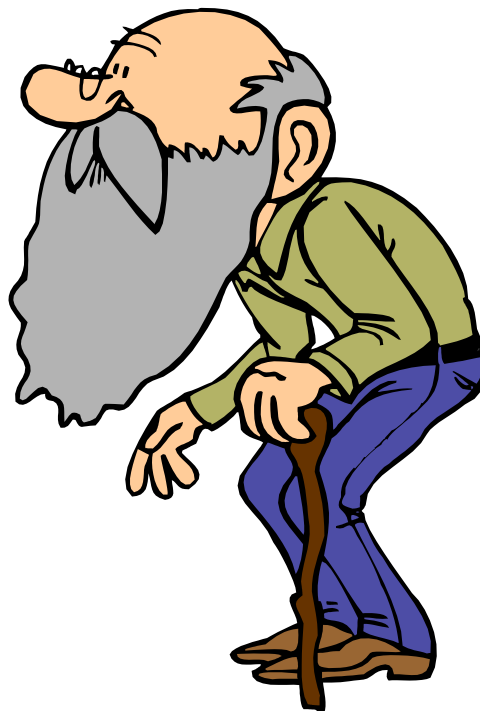
Dym papierosowy zawiera 4000 różnych substancji szkodliwych dla zdrowia:

	
<p>Ciała smołowe, które gromadzą się w płucach, są jedną z przyczyn raka płuc i krtani.</p> <p>Trujące związki chemiczne – fenole - niszczą nabłonek oskrzelowy.</p>	<p>Tlenek węgla - zmniejsza zawartość tlenu we krwi, utrudnia pracę serca, które gorzej tłoczy krew do różnych części ciała.</p> <p>Nikotyna - jest to trucizna używana do tępienia owadów. Obkurczając ściany naczyń krwionośnych powoduje zaburzenia pracy serca.</p>

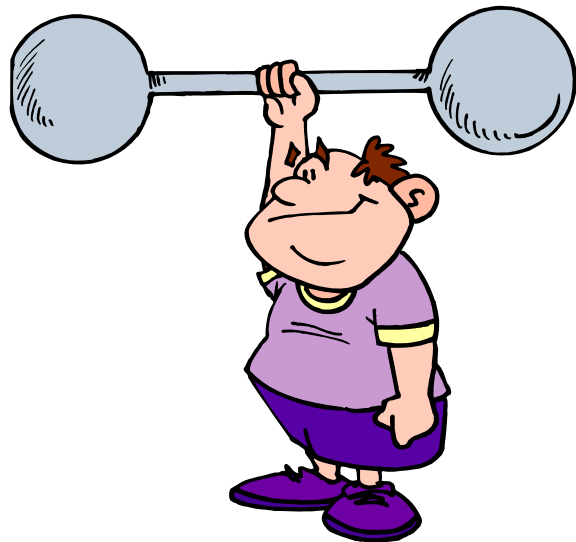
20 sztuk wypalonych dziennie papierosów skraca życie o około 5 lat,
40 sztuk dziennie - o 8 lat,
każdy papieros skraca życie o 5,5 minuty.



Czy chcesz dożyć późnej starości??



A czy chciałbyś jedną ręką podnosić ciężary??



NIE PAL !!

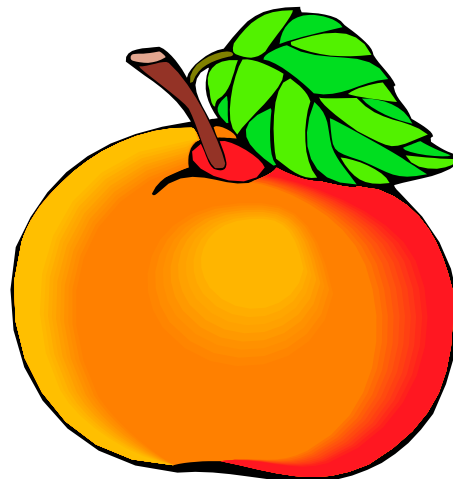
Palenie papierosów przez dzieci i młodzież w wieku szkolnym wywołuje jeszcze większe szkody niż palenie przez dorosłych. Porównując świadectwa szkolne w Niemczech, Szwajcarii, USA, Wielkiej Brytanii i innych krajach badacze stwierdzili, że uczniowie palący mają o 25% gorsze wyniki w nauce. Na odrabianie zadań potrzebują więcej czasu, gorzej uczą się na pamięć, w badaniach testowych popełniają więcej błędów. Dzieci palące papierosy mają niższy wzrost, mniejszą wagę ciała, mniejszy obwód klatki piersiowej. Osiągają gorsze wyniki w sporcie: w biegach, marszu i pływaniu.

Pierwszy papieros jest największym głupstwem!



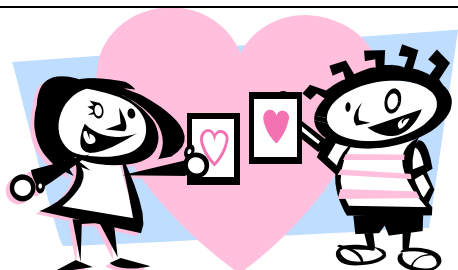
W epoce kosmosu –
niemodne palenie papierosów!

Rzuć papierosa, zjedz jabłko,
wypij szklankę mleka!



Zgodnie stwierdzają starzy i młodzi:
Palenie i na kieszeń szkodzi!

Gdy nie palisz, jesteś miły –
będą panny cię lubiły!



Jeśli nie chcesz mojej zguby,
rzuć palenie, o mój luby!

Ciała smołowate, kwasy, pyły –
to składniki, które w życiu robią tyły!



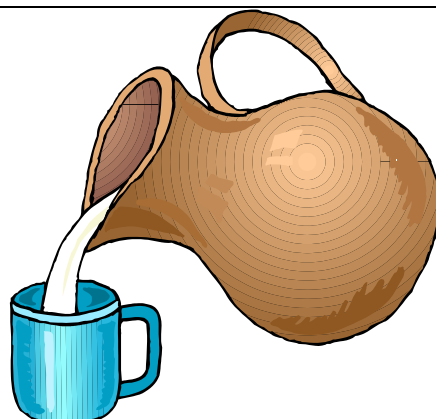
Nie przystawaj z palaczami –
rzuć palenie i bądź z nami!





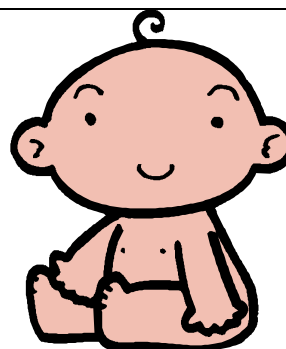
Palić - nie palić?
Oto jest pytanie!
Jakaż dziś prosta
jest odpowiedź na nie.

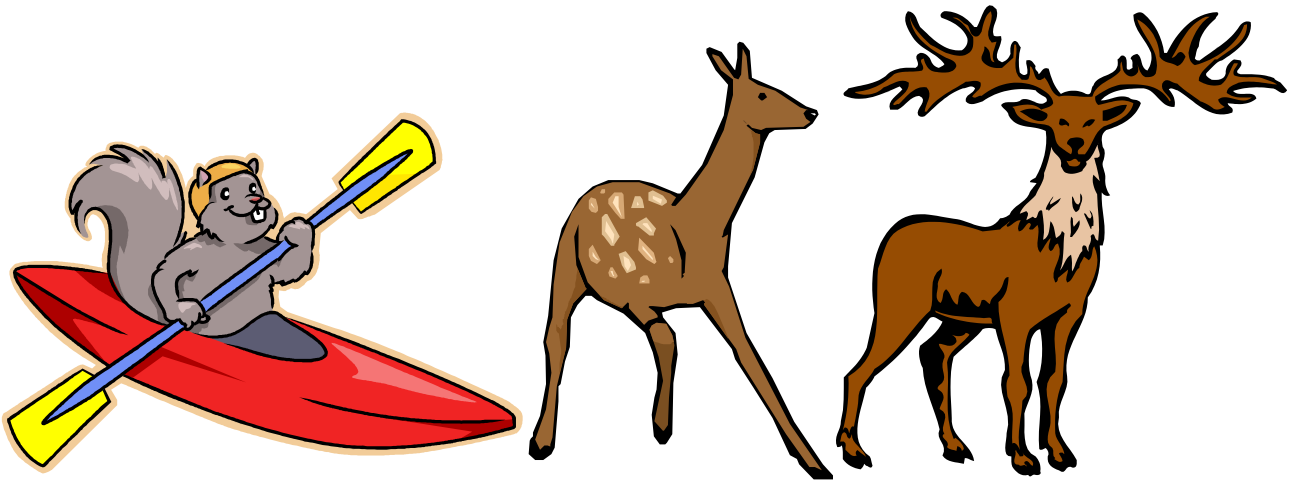
Nikotyna to na twoje zdrowie kosa,
a więc ... porzuć papierosa!



Siedzi ptaszek na drzewie,
ludziom się dziwuje,
że tak wielu z nich pali,
choć papieros ich truje.

Jeszcze mleko ma pod nosem,
a już buzia z papierosem!

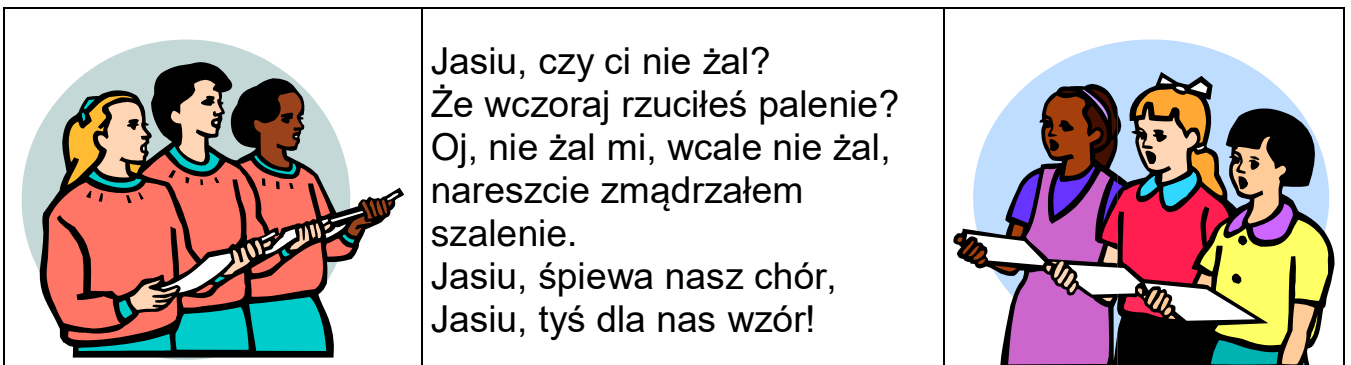




Wiedzą wiewiórki, sarny, jelenie,
jakie szkodliwe jest palenie!



Nie raz - ale stale, nie raz - ale stale,
mów wszystkim dookoła: **Nie palę! Nie palę!**





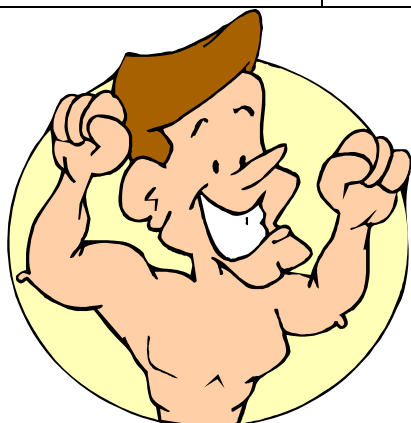
Elegancka dziewczyno –
nie pachnij nikotyną!





Zachwyca mnie szalenie
moda na niepalenie!

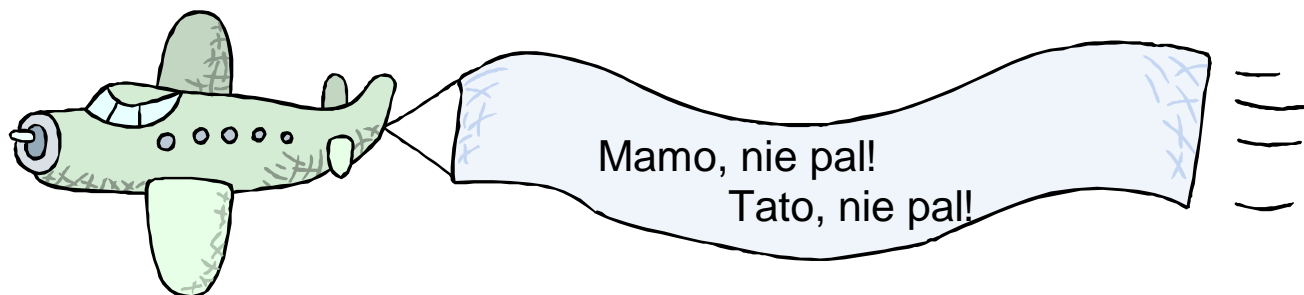


Precz
z moich oczu –
marny papierosie!
Precz
z mego serca
i serce posłucha!

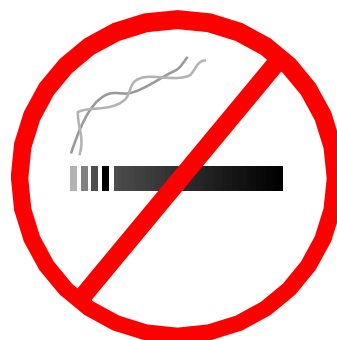


Gdy cię nie widzę,
nie wzdycham, nie płaczę.
Nie tracę zmysłów,
kiedy cię zobaczę,
odkąd zrobiłem
mocne przyrzeczenie,
aby raz wreszcie
rzucić to palenie.

	<p>Papierosie śmierdzący - ty zabierasz zdrowie. Ile kieszeń ma zysku - ten tylko się dowie, kto cię rzucił. Dziś szpetność twą w całej osobie widzę i opisuję, nie tęsknię po tobie.</p>	
---	---	---

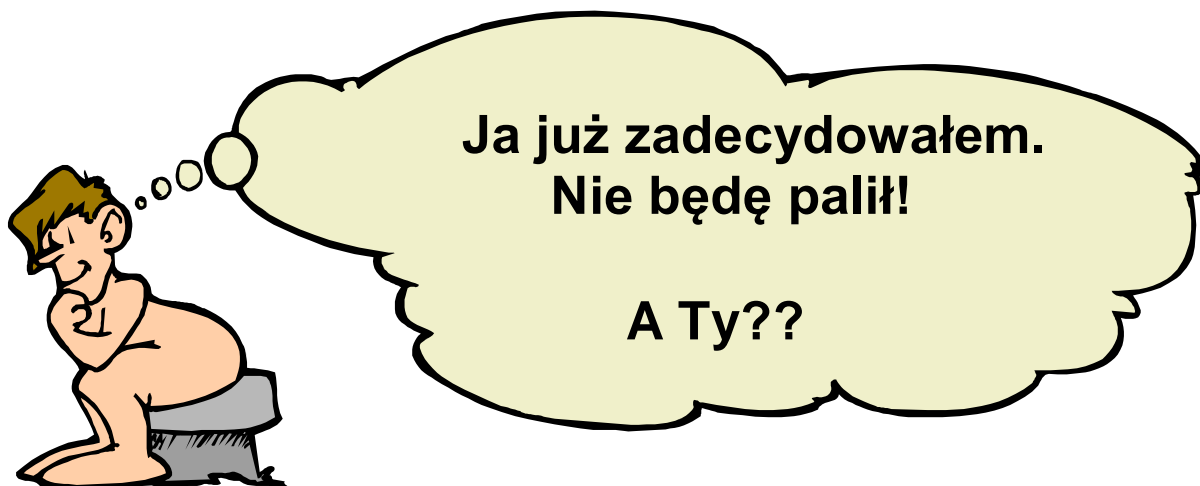


POWIEDZ PAPIEROSOM **NIE!**



POWIEDZ PAPIEROSOM **STOP!**





Zapraszam na film

Film edukacyjny „Nie spal się na starcie”

<https://www.youtube.com/watch?v=bXIUbaKfyzI>

Ulotki promocji antynikotynowej



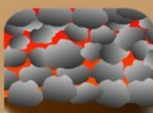
źródło-naturiana .pl

ZERWIJ Z NAŁOGIEM

KORZYŚCI WYNIKAJĄCE Z RZUCENIA PALENIA



RYZIKO OSTREGO
ZAWAŁU MIĘŚNIA
SERCOWEGO
ZNACZNIE SIĘ
ZMNIJSZY



w ciągu
24 godz.



TWOJE ZMYŚŁY
SMAKU I WĘCHU
ZACZNĄ DZIAŁAĆ
NORMALNIE

w ciągu
24 godz.



UKŁAD KRAŻENIA
ULEGNIE
WZMOCNIENIU,
POLEPSZY SIĘ
KONDYCJA
FIZYCZNA

od 2 tyg.
do 3
miesiący



WYDOLNOŚĆ UKŁADU
ODDECHOWEGO
POPRAWI SIĘ,
WZROŚNIE
WYDOLNOŚĆ PŁUC,
USTĄPI KASZEL,
DUSZNOŚCI,
ZMĘCZENIE

od 1
do 9
miesiący



RYZIKO
ZACHOROWANIA NA
RAKA PŁUC, RAKA
JAMY USTNEJ,
KRTANI, PRZĘŁYKU
ZMNIJSZY SIĘ O
POŁOWĘ, OBNIŻY
SIĘ RYZIKO
WYSTĄPIENIA
UDARU MÓZGU

po 5
latach



RYZIKO
ZACHOROWANIA NA
RAKA PŁUC BĘDZIE
PODOBNE JAK U
OSOBY NIGDY NIE
PALĄCEJ

po 15
latach





Jestem OK.
Nie palę!

[źródło-wolontariatpodlaski.pl](http://zrodlo-wolontariatpodlaski.pl)

Przygotujcie karton, farby lub kredki narysujcie własny plakat promocji antynikotynowej.

Bibliografia:

Kupiec Krystyna „Sąd nad papierosem”. Biblioteka w Szkole 1998 nr 11-12 s.19-21

Łazarowicz Klara „Sąd nad papierosem”. Poradnik Bibliotekarza 1997 nr 6 s.32-33

Pawłowska Janina „Nikotyna to na twoje zdrowie kosa, a więc ... olej papierosa”. Biblioteka w Szkole 1998 nr 2-3 s.26

W materiale wykorzystano darmowe materiały – Biblioteka w szkole

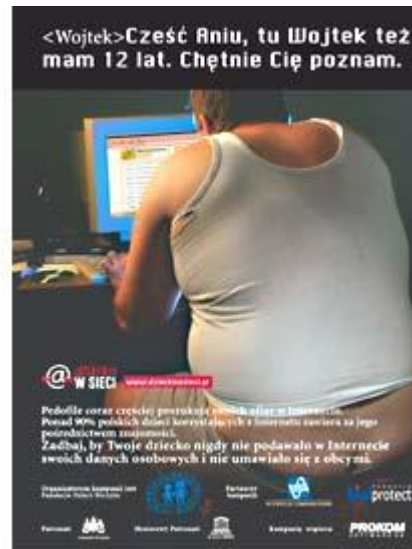
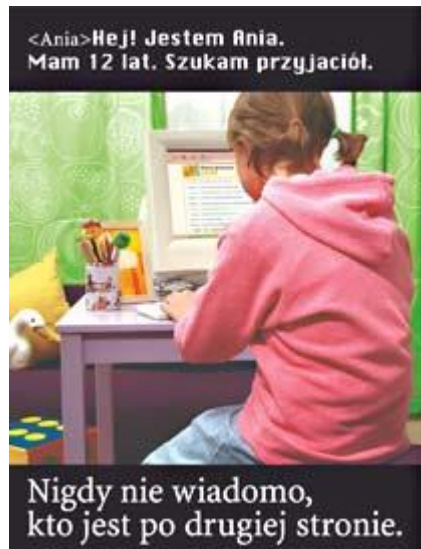
2. BĄDŹ BEZPIECZNY W SIECI

DZIECKO W SIECI

Internet nie jest sam w sobie niebezpieczny ani zły, ale źli ludzie mogą go wykorzystywać w niewłaściwy sposób (podobnie, jak każdą inną rzecz stworzoną przez człowieka). Właśnie tacy ludzie zagrażają Ci w Sieci.



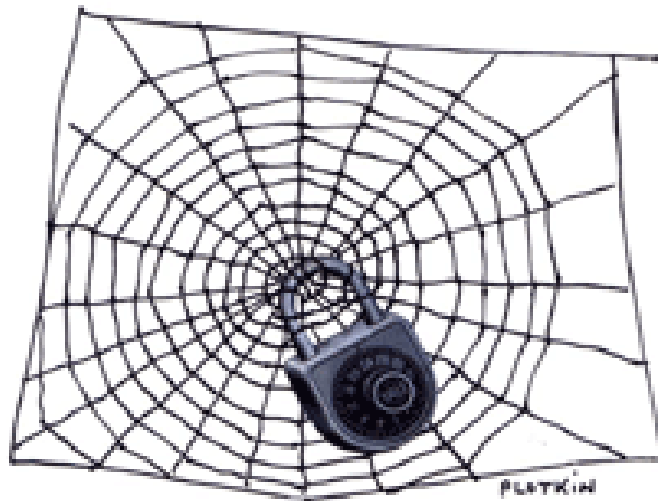
Nigdy nie wiadomo, kto jest po drugiej stronie.



Najczęstsze zagrożenia, na jakie narażone są dzieci w Internecie:

- kontakt z treściami nieodpowiednimi dla wieku
- kontakt z materiałami epatującymi przemocą
- uzależnienie Internetu
- kontakt z internetowymi oszustami
- nieświadome uczestniczenie w działaniach niezgodnych z prawem
- konsekwencje finansowe (np. korzystanie z dialerów)
- nieświadome udostępnianie informacji (np. numerów kart, adresów, haseł)





ZASADY BEZPIECZEŃSTWA



INFORMACJE - *nie*
udzielaj



Jeśli nie musisz, nie ujawniaj prawdziwych danych, a jeśli takie informacje są wymagane zapytaj rodziców, czy możesz je podać w tej konkretnej sytuacji.

NIEZNAJOMI - *nie ufaj*

Pamiętaj o tym, że tak naprawdę wcale nie znasz osób spotkanych w Sieci, a to, co piszą o sobie, nie musi być prawdą.

Ty - *odpowiadaj za siebie*

Nie zapominaj też, że w każdej chwili możesz się wylogować. Kiedy coś Cię zdenerwuje lub sprawi, że poczujesz się zakłopotany.

ETYKIETA - *przestrzegaj*

Główne zasady obowiązujące wszystkich użytkowników Internetu:



1. myśl (!);
2. nie działaj na czyjąś szkodę;

RODZICE - *ufaj*

Jeżeli w Sieci przytrafi Ci się coś, co sprawi, że poczujesz się zakłopotany, urażony albo w jakikolwiek sposób skrzywdzony, powiedz o tym rodzicom. Oni będą wiedzieli, co zrobić.



NIEUCZCIWOŚĆ - *wystrzegaj się*

W Internecie można znaleźć mnóstwo materiałów, z których nie można korzystać bez zapłacenia, bo jest to po prostu kradzież, za którą grożą surowe kary.

EDUKACJA - *ucz się i ucz rodziców*

TABELA - *używaj*

Rodzice wiele Cię nauczyli, teraz Ty możesz zrobić coś dla nich. Pokaż im, jakie możliwości kryją się w Internecie, a na pewno ułatwisz im życie.

Opracuj z rodzicami umowę dotyczącą korzystania z Internetu. Ich doświadczenie życiowe i Twoja znajomość sieci pozwoli Wam ustalić zasady, dzięki którym unikniecie zagrożeń związanych z surfowaniem po Internecie.



PAMIĘTAJ!



Więcej informacji na stronach:

www.dzieckowsieci.pl

www.sieciaki.pl

www.kidprotect.pl

@dziecko
W SIECI
KIDPROTECT.PL

Zobaczcie film

Sieciaki.pl - Zabezpiecz swój komputer

<https://www.youtube.com/watch?v=OSb4xcieF0s>

Sieciaki.pl – Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu: Chroń swoją prywatność

<https://www.youtube.com/watch?v=-1rkVflmsKA>

Sieciaki.pl

W materiale wykorzystano darmowe materiały – Biblioteka w szkole
opracowane przez - Miłostawa Jaźwiecka-Belter

BOHATEROWIE BAJEK I BAŚNI

3. WRÓŻKI I CZAROWNICE



Baśnie, legendy i mity to opowieści, które powstały przed wiekami. Były przekazywane z ust do ust, zanim ludzie wynaleźli pismo. Gawędziarze snuli opowieści o czarach, które zawaładnęły wyobraźnią kolejnych pokoleń. W opowieściach tych bardzo często pojawiały się wróżki i czarownice.

Znajdź różnicę



Z historii czarownic



Czary – mary, hokus – pokus



Podobno słowo „wiedźma” pochodzi od słów: wiedzieć, wiedza. Czyli to kobieta posiadająca wiedzę, i to wiedzę tajemną. Zgłębia ją w mrocznym wnętrzu chaty, z dala od ludzkich siedzib.

Według wierzeń średniowiecznych, w pewne określone dni, odbywały się nocne zloty czarownic, tak zwane sabaty, na łąkach szczytów gór, dokąd przybywały one na narady i zabawę, lecąc na miotłach. Spotykały się tam ustalając plan szkód i utrapień, jakie

przyniosą ludziom w najbliższym czasie. W polskich opowiadaniach ludowych sabaty czarownic odbywały się na Łysej Górze, w Górach Świętokrzyskich, w noc świętojańską, z 23 na 24 czerwca.



Czy boimy się czarownic?

Postacie czarownic występują w wielu sławnych opowieściach ludowych w całej Europie. Straszono nimi dzieci, wymuszając posłuszeństwo. Pozostały świadectwem wierzeń, dawnych obyczajów, należą do historii kultury; dziś już nie straszą, a przedstawiane jako szpetne kobiety na miotle - nawet bawią i śmieszą.

Czym zajmuje się baśniowa czarownica?

Czarownica rzuca uroki i czary, które wymyśla nocą w swoim domu. Musi doskonale znać się na ziołach, latać na miotle i znać na pamięć wszystkie zaklęcia. Sporządza diabelskie napoje i trucizny. Czyta przyszłość z kryształowej kuli i fusów ☺





Do grona znanych czarownic zaliczamy podstępna i próżną macochę królowy Śnieżki. Jest nią królowa, która chce pozostać najpiękniejszą kobietą w królestwie. Pewnego dnia magiczne lustro oznajmia macosze, że piękniejsza od niej jest Śnieżka. Królowa postanawia ją uśmiercić, podając zatrute jabłko. Śnieżka zapada w długi sen, a czuwają nad nią krasnoludki. Kiedy zjawia się królewicz i całuje królową, zły czar pryska.

Najbardziej sławna wiedźma to Baba Jaga, zwana też Babą Jędzą. Jest postacią ze starych ludowych bajek.

Pierwszą postać Baby Jagi opisali bracia Jacob i Wilhelm Grimm w baśni "Jaś i Małgosia". Baba Jaga z tej baśni lubi zjeść tłuściutkie dziecko. Kiedy Jaś i Małgosia trafiają do jej chatki, wiedźma Jasia w komórcę, żeby go utuczyć. Ale dzięki sprytowi Małgosi czarownica sama trafia do pieca.



zamyka

Jak rozpoznać czarownicę?

Czarownica, czyli wiedźma, przeraża samym swym wyglądem.



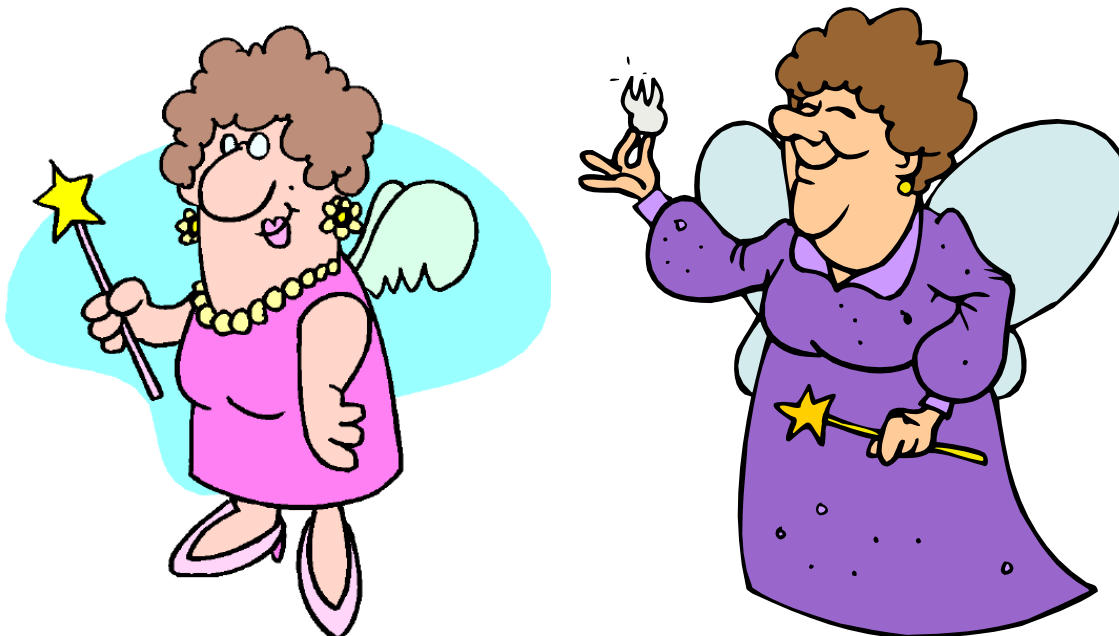
Cechy czarownicy:

- zniszczony spiczasty kapelusz
- nos jak haczyk
- wysunięty podbródek
- zmierzwiłone włosy
- czarne, podarte i pocerowane łachmany
- brodawki na nosie i twarzy
- rękawiczki bez palców
- paznokcie długie jak szpony

Każda profesjonalna wiedźma winna posiadać czarnego kota, kociół do przygotowania mikstur oraz latającą miotłę☺



Wolimy czarodziejki☺



Czarodziejka to wróżka, która spełnia dobre czary. Gotuje w kotłach malinowe napoje, które leczą choroby, a nawet zmartwienia. Czarodziejki lubią dzieci, chętnie pomagają biednym ludziom w ich kłopotach.

Taką była matka chrzestna Kopciuszka, która wyczarowała jej piękną suknię balową i zmieniła różdżką myszy w rumaki, a dynię w karocę.



Wróżki wyglądają zupełnie inaczej niż czarownice:

- spiczasta czapka z welonem
- przeźrocyste skrzydełka
- uroczy uśmiech
- blond loki, długie aż do ziemi
- powłóczysta i ładna sukienka
- różdżka czarodziejska z gałęzi głogu, cisu lub wierzby



Wróżki bywają jednak różne...



Jest chatka w lesie ukryta
W mchy i paprocie spowita
Nocą przy pełni księżyca
Śpi tam pewna czarownica
Jej miotła z witek brzoźowych
Sama wyrusza na łowy
Jej kot czarny
Niby smoła
Sam warzy w kociołku zioła
Tak że pod zielonym dachem

Snują się dziwne zapachy
Ona nie czuje nie słyszy
Bo sen w niebie ją kołysze
Bo płynie przez niebo chatką
Jak zaczarowanym statkiem

Zofia Beszczyńska – Kołysanka czarownicy

Jak wieść niesie, w miejscowości Mała Nędza
Stoi wielki hipermarket Stara Jędza.
Od produktów uginają się regały,
Bo towarów asortyment jest wspaniały.

Lecz choć można tam naprawdę wszystko dostać,
To zakupy w Starej Jędzy rzecz nieprosta.
Kto chce w mig to pojąć w sposób oczywisty,
Niech spróbuje znaleźć wszystko z naszej listy:

Cztery żaby, pięć pajaków, kurze pierze,
Parę klipsów z uśmiechniętym nietoperzem,
Jeden szkielet, dwa długasne gnaty luzem,
Maskę kota z fioletowym wielkim guzem,

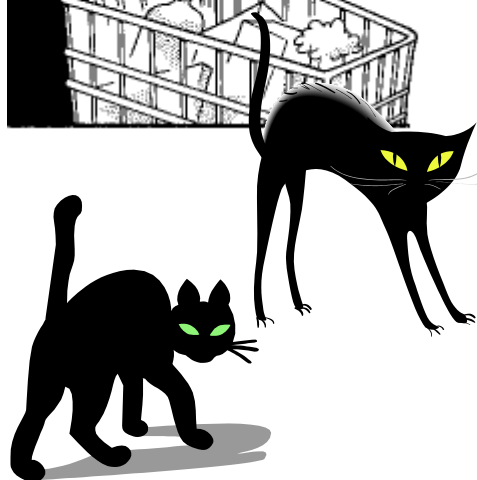
Czaszkę ptaszka, małą miotłę odrzutową,
Dwie pokrzywy (gotowaną i surową),
Cztery jabłka z wielgachnymi robalami
I buciki z czerwonymi kokardkami,

[...]

Garniec błota, słój pajęczyn, poleć sadła,
Krzywe lustro, gadające dwa zwierciadła,
Sześć trujących i śmierdzących muchomorów
Oraz innych strasznych grzybków osiem worów.

Małgorzata Strzałkowska – Hipermarket Stara Jędza [fragm.]

H I P E R M A R K E T S T A R A J Ę D Z A





Dom na krzywej łapce,
Skrzypi krzywa furtka.
Przed domkiem na ławce
Baba Jaga smutna.
Nikt nie lubi Baby Jagi ani krztyny,
Nikt do Baby nie przychodzi w odwiedziny,
Nikt „dzień dobry” jej nie powie, gdy ją spotka,
Nikt się zatrzyma u jej płotka..

Baba Jaga martwi się i smuci:
- Ja już nie chcę z wszystkimi się kłócić!
Czy są może takie czary albo zioła,
Żeby miła się zrobiła i wesola?

Joanna Papuzińska „Smutna Baba Jaga” [fragm.]





**Książki które przeniosą Cię w tajemniczy, zaczarowany świat magii,
w którym przez chwilę i Ty poczujesz się wróżką lub czarownicą?**

Wiera Badalska „Jak oswoić czarownicę”

Shirley Barber „Złota wróżka”; „Wróżka i Gwiazdny Ząbek”

Czarodziejski świat wrózek (Zaczarowany Las)

Roald Dahl „Czarownice”

Natalia Gałczyńska „O wrózkach i czarodziejach”

Księga wrózek i czarownic

Clive Staples Lewis „Lew, czarownica i stara szafa” (Opowieści z Narnii)

Joanna Papuzińska „Nasza mama czarodziejka”

Otfried Preussler „Malutka czarownica”

Dorota Terakowska „Dzień i noc czarownicy”

Valerie Thomas „Wiedźma Winifreda”

Policz wróżki

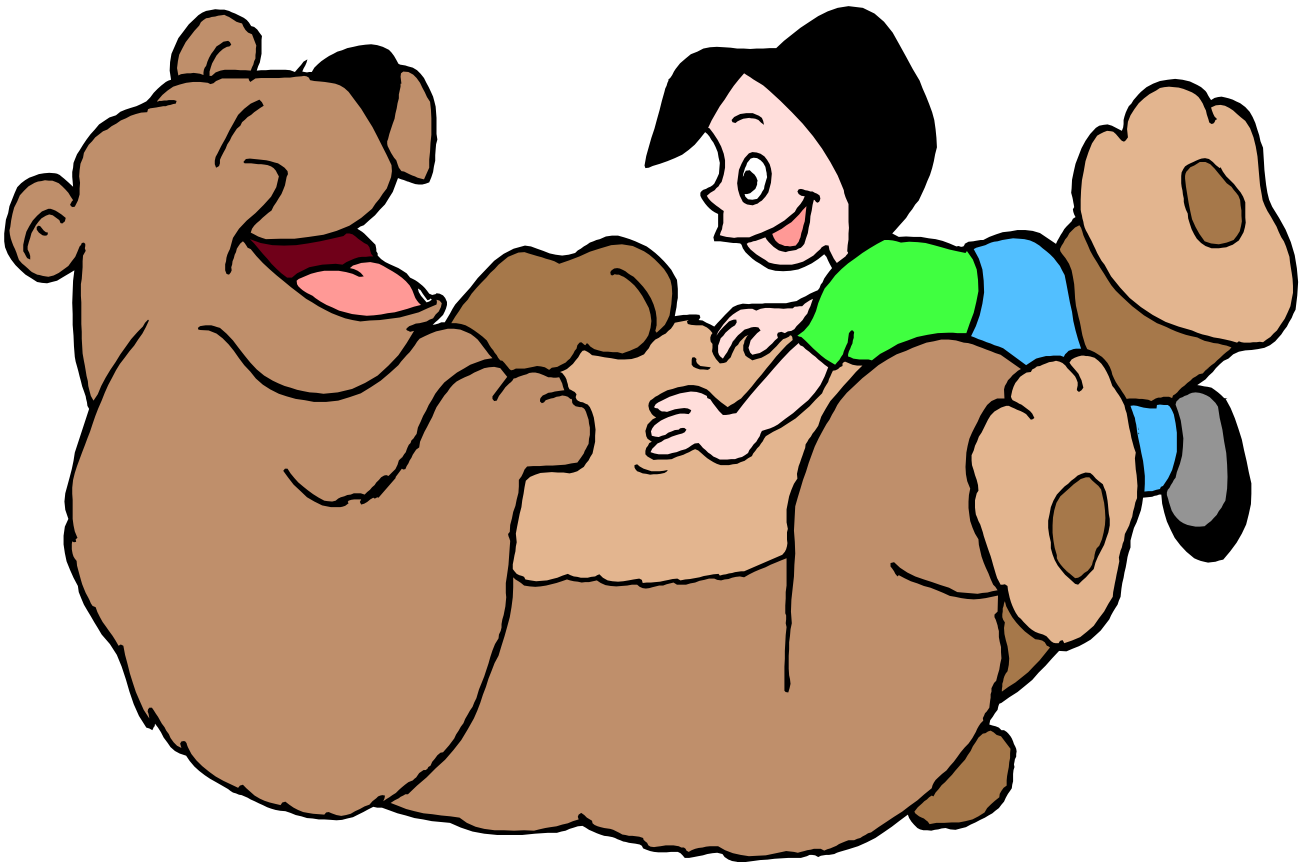


Bibliografia:

Daxelmuller Christoph „Magia, wiedźmy i czarnoksiężnicy”. Wrocław, Atlas 2004
Hill Douglas „Wiedźmy i czarownicy: poznaj świat magii, dzieje, tajemnice i wierzenia ludzi uprawiających magię”. Warszawa, Arkady 1998
Księga baśni i mitów. Lublin, Wydawnictwo Paweł Skokowski 2001
Księga wróżek i czarownic. Lublin, Wydawnictwo Paweł Skokowski 1998
Martin Jerzy W. „O czarach – marach”. Świerszczyk 2004 nr 22 s. 5-6
Tylicka Barbara „Bohaterowie naszych książek: przewodnik po literaturze dla dzieci i młodzieży”. Łódź, Literatura 1999
W materiale wykorzystano darmowe materiały-biblioteka w szkole

4. Czy to jutro, czy to dziś, Wszystkim jest potrzebny miś!

Halina Bechlerowa – Otwórz okienko



„Nie obejdzie się bez misia” – tak pisała w swoim wierszu Maria Czerkawska. Dlatego trudno wyobrazić sobie, żeby pominięto misie w książkach. Sympatyczne niedźwiadki występują w wielu bajkach i baśniach. Są tam najlepszymi przyjaciółmi dzieci, można z nimi porozmawiać, przeżywają ciekawe przygody i bywają najczęściej... pluszowe.

A jak to z tym pluszowym misiem było?



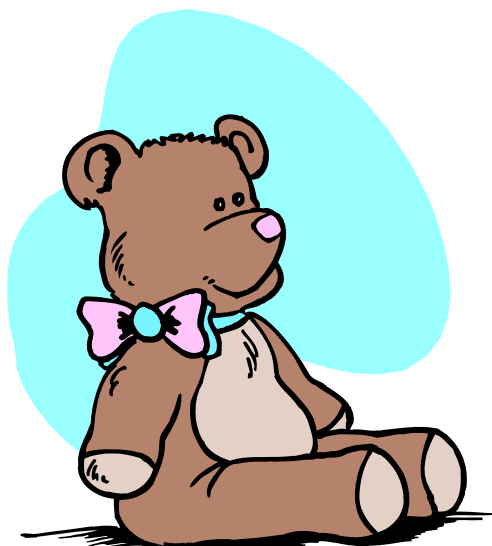
Historia pluszowego misia zaczyna się w 1902 roku, kiedy to ówczesny prezydent Stanów Zjednoczonych, Theodore Roosevelt, będąc na polowaniu, sprzeciwił się zabiciu młodego

niedźwiadka. Świadkiem tego wydarzenia był Clifford Berryman, który uwiecznił tę historię na rysunku.



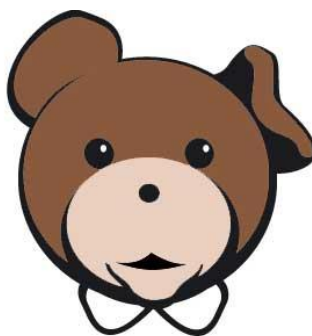
Rysunek ukazał się w waszyngtońskiej gazecie, gdzie ujrzał go Morris Michton, właściciel sklepu z zabawkami. Michton wpadł na pomysł, aby wykonać kilka zabawek przedstawiających misia i zobaczyć, jak się będą sprzedawały. Jak można się domyślać, pluszowe misie sprzedawały się znakomicie. Producent zwrócił się z prośbą do prezydenta o zezwolenie nadania misiom imienia Teddy i tak się je nazywa do tej pory. I od stu laty misie towarzyszą dzieciom na całym świecie, dodają im otuchy, pocieszają, łagodzą lęk przed samotnością.

Nie dziwi zatem fakt, że pluszowe misie jako jedyne z zabawek doczekały się swojego międzynarodowego święta – Światowego Dnia Pluszowego Misia. Jest obchodzony od 2002 roku i przypada na dzień 25 listopada.



Misie, miśki, misiaczki znane i lubiane

„Dzieci lubią misie, misie lubią dzieci..”



Miś USZATEK

Tak śpiewa na dobranoc Miś Uszatek, który charakteryzuje się klapniętym uszkiem, schludnym ubrankiem, brązowym futerkiem, nienagannym zachowaniem i zawsze pogodną mordką.

Miś Uszatek narodził się 6 marca 1957 roku. Początkowo Miś Uszatek gościł głównie w pisemku dla dzieci "Miś", którego był patronem, później stał się bohaterem licznych książek, tłumaczonych również na obce języki. Na Uszatku wychowało się kilka pokoleń młodych Polaków. Jednak prawdziwa eksplozja jego popularności nastąpiła od 1975 roku, kiedy to rozpoczęto produkcję lalkowego serialu z Uszatkiem w roli głównej. Dzięki temu stał się najpopularniejszym Misiem w Polsce! Dorobił się 104 odcinków i kilku filmów krótkometrażowych.



Nauczmy się piosenki

*Na dobranoc - dobry wieczór,
miś pluszowy śpiewa Wam.
Mówią o mnie Miś Uszatek,
bo klapnięte uszko mam.
Jestem sobie mały miś, gruby miś,
znam się z dziećmi nie od dziś.*

*Jestem sobie mały miś, śmieszny miś,
znam się z dziećmi nie od dziś!*

Słowa piosenki Janusz Gajewicz

Paddington Bear™



Miś Paddington (Paddington Brown) to postać niedźwiadka, która została stworzona przez angielskiego pisarza Michaela Bonda. Miś Paddington, przypominający bardziej pluszowego misia niż prawdziwego niedźwiedzia, występuje w 14 książkach dla dzieci i filmach animowanych.

Miś urodził się w Peru, do Anglii trafił dziwnym przypadkiem. Rodzina Brownów znalazła go właśnie na stacji "Paddington" w Londynie i stąd jego imię. Miś ma spokojny charakter, jest pomocnikiem pań Bird i Brown. Jednak jego sprytny sąsiad lubi go wykorzystywać. Przyjaźni się z panem Gruberem, właścicielem antykwariatu na Portobello Road. Zna tam także wszystkich kupców. Niedźwiadek jest dobry, miły, grzeczny, chociaż zdarzają mu się także różne kłopoty. Często bawi się z Jonatanem i Judytą.

*Twój przyjaciel, Miś Paddington,
Ma śmieszna czapeczkę,
Zawsze nosi torbę, czasem nawet teczkę.
W nich Paddington miewa do nosa chusteczkę,
A obowiązkowo - drożdżową bułeczkę.
Bułeczka jest zwykle z marmoladą w środku,
Bo to wielki łasuch. Wiesz to dobrze, kotku.
Ma dobre serduszko i przygód ma wiele,
Z których go ratują wierni przyjaciele.*

Danuta Ludwiczak – Miś Paddington [fragm.]





Postać **Colargola** stworzyła w 1950 roku francuska pisarka Olga Pouchine dla swojego synka. Wydała o nim książeczki, nagrywała słuchowiska. W Polsce powstał film kukiełkowy (53 odcinki) o przygodach misia Colargola.

Colargol to brązowy mały miś, który wraz z rodziną mieszka w lesie. Lubi chodzić do szkoły, ale często się spóźnia. Odkąd zobaczył musical marzy, by zostać śpiewakiem, jednak nie ma odpowiedniego głosu...

Opowieść o Colargolu to wspaniała historia podążania za swoimi marzeniami i wielkiej mocy przyjaźni.

*Colargol to właśnie ja,
Miś, co zawsze śpiewać chciał.
Lecz choć bardzo kochał śpiew,
Wciąż fałszował pośród drzew.
Aż raz ptaków król dał mu flecik tak czarowny,
Że dziś mały miś śpiewa prawie jak słowik.
Fiu fiu fiu fiu fiu. Fiu!*





I wszyscy doskonale wiedzą, że chodzi o **Kubusia Puchatka**, czyli Misia o Miłym wyglądzie. Twórcą Kubusia Puchatka jest angielski pisarz Aleksander Alan Milne. Napisał on książkę dla swojego synka Krzysia. W sierpniu 1921 r. mama Krzysia podarowała mu na pierwsze urodziny pluszowego misia.

Przypatrując się zabawie swojego synka i jego fascynacji misiem, ojciec wpadł na pomysł napisania książki dla Krzysia.

Kubuś Puchatek jest grubutkim, pluszowym misiem koloru żółtego. Pomysły misia są często - łagodnie mówiąc - nierozsądne. Mieszka w domku w drzewie, który posiada dodatkową spiżarnię, gdzie Kubuś gromadzi baryłki ze swoim przysmakiem - miodem. Dla zdobycia „Małego conieco” miś posuwa się często do niebezpiecznych i zabawnych rzeczy. Ma bardzo wiele pomysłów np. jak dostać się do miodu, znajdującego się gdzieś w pszczelich ulach i systematycznie realizuje swoje plany. Najlepszym przyjacielem Kubusia jest Krzyś i Prosiaczek.



*Hejże ha! Niech Kubuś żyje!
Niechaj tyje, je i pije!
Czy przy środzie, czy przy wtorku,
On w miodowym jest humorku.
I niewiele o co dba,
Gdy na nosie miodek ma!
Więc śpiewajcie wszyscy dzisiaj
Hymn na cześć Puchatka-Misia,
Który swe conieco zje
Za godzinę lub za dwie!*



Miś jest znany ze swoich powiedzonek:

Jestem Misiem o Bardzo Małym Rozumku i długie słowa sprawiają mi wielką trudność.

Mam w spiżarni dwanaście garnczków, które wołają mnie już od godziny.



Puchatek spojrział na obydwie łapki. Wiedział, że jedna z nich jest prawa, i wiedział jeszcze, że kiedy już się ustaliło, która z nich jest prawa, to druga była lewą, ale nigdy nie wiedział, jak zacząć.

Policzcie misie



Troskliwe Misie to grupa dziesięciu uroczych, futrzanych przyjaciół, z których każdy ma specjalną misję. Troskliwe Misie pomagają nauczyć ludzi, jak opiekować się i dbać o drugiego człowieka. Każdy miś ma na brzuchu jasno pomalowany obrazek, pokazujący światu, o jaką „dziedzinę troszczenia się” każdy z nich dba. I tak jest Miś Snu, Pocieszenia, Przyjaźni, Zabawy, Szczęścia, Nastroju, Miłości, Dzielenia, Czułości i Życzeń.



Troskliwe Misie w chmurkowym domku uczą się nawzajem, jak się troszczyć. Czasami muszą pospieszyć na Ziemię, aby pomóc złagodzić kryzys w dbaniu i troskliwości u ludzi. Gdziekolwiek Troskliwe Misie są, czy będą i cokolwiek będą robić, w swój mięciutki i zabawny sposób zawsze dzielą swój specjalny dar troszczenia się z każdym, kogo napotkają na drodze.

W Gumisiowej Dolinie



Gumisie to serial autorstwa Disneya (powstał w 1985 roku) oraz nazwa jego głównych bohaterów wyglądem przypominających niedźwiadki.

500 lat temu mityczne, potężne Gumisie, opuściły swoje domy, w obawie przed ludźmi. W dawnej siedzibie pozostała ich mała garstka, która w ciągu pokoleń, przekazywała sobie wiedzę o swoich przodkach. Po wielu latach, w pamięci ludzi, pozostały już tylko legendy o tych małych stworkach. Ale one przetrwały, a obecne piąte pokolenie, siedmiu mieszkańców, zajmuje siedzibę znajdującą się w ogromnym drzewie w Gumisiowej Dolinie. Swoją wiedzę czerpią z ogromnej księgi, która jest pełna czarów i legend. Gumisie znajdują się w centrum dziwnych i niezwykłych wydarzeń, jakie dzieją się na terenie królestwa Dunwyn i poza nim.

Oto bohaterowie:

- Kabi jest najmłodszym z Gumisiów, który marzy o tym, by zostać Gumisiowym rycerzem;
- Bunia ma najwięcej pracy w całej Gumisiowej Dolinie, jest odpowiedzialna za przygotowywanie soku z gumijagód;
- Graf jest specem od napraw;
- Sani ma nadzieję, że pewnego dnia stanie się księżniczką, która będzie miała piękne stroje i służących pracujących dla niej;
- Tami jest najstarszym z "dzieci" Gumisiów, bardzo lubi słodczyce i ciasta;
- Zami jest strażnikiem gumisiowej mądrości, który spędza większość swego czasu w Gumisiowej Bibliotece, studiując magię z Wielkiej Księgi Gumisiów;
- Gusto - Gumiś artysta, zajmujący się malarstwem i rzeźbą.

*Dzielnie Gumisie po lesie buszują,
Sami i Kabi wciąż tam psocić chcą,
Graf mądrała znów nam się przechwala,
Tami zajada jagody co krok...*

*Zobacz sam, jak Gumisie skaczą tam i siam,
bo Gumisie każdy dobrze zna,
Gumiś to dzielny miś.*



*Choć Księżę Ightorn im ciągle przeszkadza,
To Bunia ma przepis na Gumisiowy sok,
Choć Toldi się stara, to Zami zna czary,
Gumisie zwyciężą, dla ogrów to sok.*

Jak się macie? Misia tego znacie?

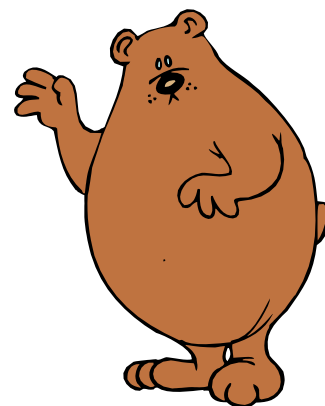


Yogi mieszka w fikcyjnym parku narodowym Jellystone, którego nazwa jest nawiązaniem do Yellowstone, słynnego i najstarszego na świecie parku w USA. Imię samego misia pochodziło od Yogie'ego Berry, czołowego baseballisty lat 50. Wraz ze swoim małym przyjacielem **Boo Boo** zajmują się przede wszystkim zdobywaniem jedzenia, najchętniej poprzez kradzież koszy piknikowych turystów. Za to właśnie nie cierpią ich Strażnik Smith.

„Księga dżungli”



Mądra stara pantera, Bagheera, namawia swego przyjaciela Mowglię, chłopca wychowanego przez wilki, aby szukał bezpiecznego schronienia wśród ludzi, w pobliskiej wiosce. Ale chłopiec nie zgadza się. Czuje, że jego domem jest dżungla. Ucieka i poznaje niedźwiedzia Baloo, uroczego olbrzyma - optymistę. Nowi przyjaciele wyruszają na wspólną wędrowkę. Spotykają na swej drodze szalonego orangutana, węża - hipnotyzera i groźnego tygrysa Shere Khan.



Wszystkie misie nasze są!

*Koło pieca siedzi miś.
- Taki chory jestem dziś!
- Co cię boli?
- Bok i brzuszek,
tu się ciągle trzymać muszę,
katar już od piątku trwa
i tu ból mam, a tu dwa.
- Grypa, misiu. Dam ci proszki.
- Nie pomogą, takie gorzkie!
- Aspirynę, misiu, zażyj.
Może ziółka ci zaparzyć?
- Aspiryna nie pomoże,
a po ziółkach będzie gorzej.
Przyznam ci się, Zosiu, sam,*



że lekarstwo lepsze znam.
Łyżka, dwie wystarcza chyba.
Będę po nim zdrów jak ryba,
będę mrużyć mógł jak z nut.
- Cóż to za lekarstwo?
- Miód!

Helena Bechlerowa – Lekarstwo misia

W szkolnej świetlicy dzieci nie mało,
Więc z wejściem misia jak w ulu wrzało.
Wrzało? To mało! Entuzjazm – buchał!
Dzieci chcą dotknąć bodaj kożucha!
Bodaj kosmatą łapę uściskać!
A jemy? Uśmiech nie schodzi z pyska!
Kłaniał się dzieciom w lewo i w prawo...
oszołomiony radosną wrzawą.
Jakieś smyk w łapę serce mu wtykał.
Serce jest sercem! Choćby z piernika!
Ej, misiu, misiu! I twoje stare
serce zadrżało wzruszone darem.
W zamian swój podpis dał mu
w podarku...



Spociał się przy tym od pięt
do karku,
bo mu z pisaniem nie szło.
Po wtóre –
pisał nie piórem, ale... pazurem,
po trzecie – spać go brała ochota
i ziewał... ziewał... jak hipopotam.
- Dobranoc, dzieci!
Będzie mi smutno
bez was, kocha... -
W pół słowa utknął.

A wiecie, co się dalej stało?
Po śpiocha auto przyjechało,
i teraz w zoo śpi pod pierzyną,
i będzie spał... spał...
spał... spał... spał...

Halina Szayerowa – Pożegnalna wizyta



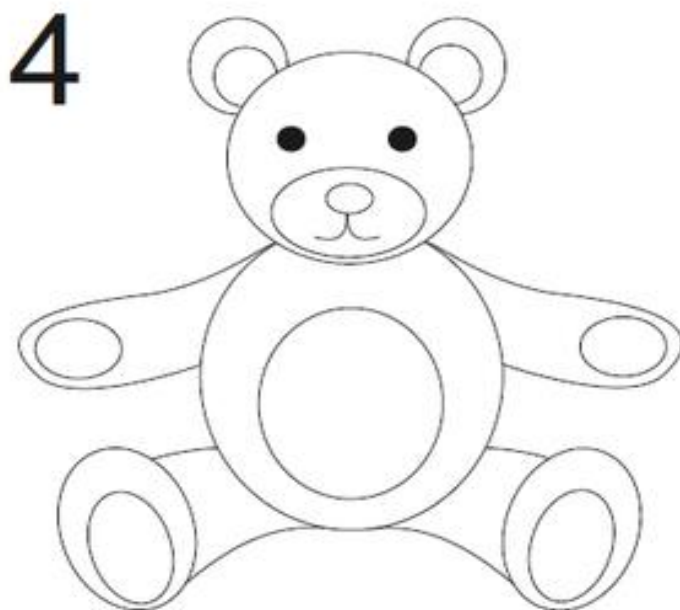
„Misiowe lekturki”

Propozycje bajek i wierszy o misiach

- Julia Boehme „Trzyminutowe opowiadania o misiach”
Michael Bond – seria o Misiu Paddingtonie
Joanna Chmielewska „Pafnucy: opowieści o dobrym niedźwiedziu”
Honorata Chrościelewska „Pożegnanie z misiem”
„Cyrkowe sztuczki Gumisiów”
Disney „Mój brat niedźwiedź”
Czesław Janczarski – seria o Misiu Uszatku
Janosch „Ach, jak cudowna jest Panama”
Rudyard Kipling „Księga dżungli”
Gosta Knutsson „Nalle, wesoły niedźwiadek”
Aleksander Alan Milne „Kubuś Puchatek”; „Chatka Puchatka”
Janina Porazińska „Pamiętnik Czarnego Noska”
Ewa Szelburg-Zarembina „Przygoda Misia”
Anna Szymanowska „Przygody misia Guziczka”
Bogusław Zeman „Opowieści misia Tulisia: bajki dla chruszków i nie tylko...”

Narysuj misia

źródło-Mjakmama.pl





Bibliografia:

Graczyk Katarzyna „Przygoda z pluszowym misiem: scenariusz imprezy czytelniczej dla nauczania zintegrowanego z okazji Światowego Dnia Pluszowego Misia”. Biblioteka w Szkole 2004 nr 10 s. 34-35
Kozieł Urszula, Kocot-Krzywicka Beata „W Misiolandii: scenariusz imprezy z okazji Światowego Dnia Pluszowego Misia połączonej z wystawą misiów i książek o misiach”. Wszystko dla Szkoły 2005 nr 7-8 s. 31-32
Ludwiczak Danuta „Fantazje na różne okazje: wierszyki okolicznościowe”. Warszawa, Klub dla Ciebie 2006
Partyka Beata „Proszę Państwa, oto Miś!”. Poradnik Bibliotekarza 2006 nr 3 s. 32-34
Trzecińska Danuta, Słaba Zofia „Mój przyjaciel miś: scenariusz imprezy bibliotecznej towarzyszącej wystawie misiów i książek, zorganizowanej z okazji Światowego Dnia Pluszowego Misia”. Poradnik Bibliotekarza 202 nr 10 s. 29-31

http://pl.wikipedia.org/wiki/Mi%C5%9B_Uszatek

<http://www.misuszatek.pl/site1.html>

<http://www.kolekcjonerzy.itatis.pl/>

<http://www.misie.com.pl/>

<http://www.puchatek.ethelred.strefa.pl/>

<http://troskliwe-misie.prv.pl/>

<http://gumisiolandia.webpark.pl/index.html>

<http://www.mis.edu.pl/index.php>

<http://www.gumisie.tv.pl/>

http://www.calapolskaczyczytdzieciom.pl/nowa/index.php?page=rok_misia

<http://www.republikadzieci.org/mediamis.htm>

W materiale wykorzystano darmowe materiały-biblioteka w szkole

5. Porozmawiajmy o smokach”

„Za siedmioma górami, za siedmioma rzekami było sobie szczęśliwe królestwo. Aż pewnego dnia pojawił się w nim straszliwy potwór, ziejący ogniem...”

Tak zaczyna się niejedna baśń z udziałem smoka. A co wiemy o nim więcej?

Gdzie są smoki?

Przecież były.

W Wiśle się nie potopiły.

Daję słowo –

Jeden żyje,

W każde lato

Pod Wawelem

Wodę pije.

Co je?

Tego nie wiem.

Może w czarne,

Gęste noce

Zrywa w sadach

Z drzew owoce?

Pietruszkami może żyje?

Ale jest

- tak sobie myślę –

Bo ubywa

Wody w Wiśle.



Teresa Ferenc – O smokach

Od niepamiętnych czasów...

... na całym świecie ludzie opowiadali przedziwne historie o smokach.

W legendach smok jest przedstawiany jako zwierzę, rodzaj olbrzymiego, latającego gada. Smoki obdarzone były przewrotną inteligencją i według wielu mitów potrafiły posługiwać się mową oraz posiadały rozmaite umiejętności. Smok mógł mieć jedną lub więcej głów, przypominał wymarłe przed milionami lat dinozaury. Naturalnym siedliskiem smoków były pieczary, jaskinie i jamy. Smoki są istotami reprezentującymi siły natury i cztery żywioły, zwłaszcza zaś ogień i powietrze (w Chinach wodę).

Smok jest dziki, smok jest zły...

Smoki europejskie mają wygląd mocno wyrosniętej jaszczurki z dodanymi skrzydłami. Potrafią zionąć ogniem, nierzadko mają wiele głów i są na ogół symbolem zła. Wygrana walka ze smokiem oznaczała więc zwycięstwo dobra nad złem.



Bazyliuszek to król węży. Miał ciało i ogon węża, a głowę, nogi i skrzydła koguta. Wylęgał się z jaja, które składał stary kogut, a wysiadywała ropucha lub wąż. Zabijał wzrokiem. Nie znosił zwierciadeł, bo ginał od własnego spojrzenia. Z bazyliuszkiem

warszawskim rozprawił się pewien śmiałek, który użył podstępu i zmusił go do przejrzania się w lusterku.

Pogromcy smoków

Spośród liczного grona świętych, którym legendy przypisują pokonanie smoka, najbardziej znany jest **św. Jerzy**, patron Anglii i opiekun rycerzy. Artysci przedstawiają go w walce ze smokiem, którego przebija długą włócznią.



Nasz polski smok to oczywiście słynny **smok wawelski**, z czasów legendarnego króla Kraka, mieszkający w Smoczej Jamie nad Wisłą, u stóp wzgórza Wawel w Krakowie. Jak głosi legenda smoka wawelskiego zgładził szewczyk Kuba, który podrzucił mu smołę i siarkę zaszytą w baranią skórę. Uraczywszy się tą ognistą potrawą smok pękł po wypiciu całej wody z Wisły.

Na Wawelu, proszę pana,
Mieszkał smok, co zawsze z rana
Zjadał prosię lub barana.

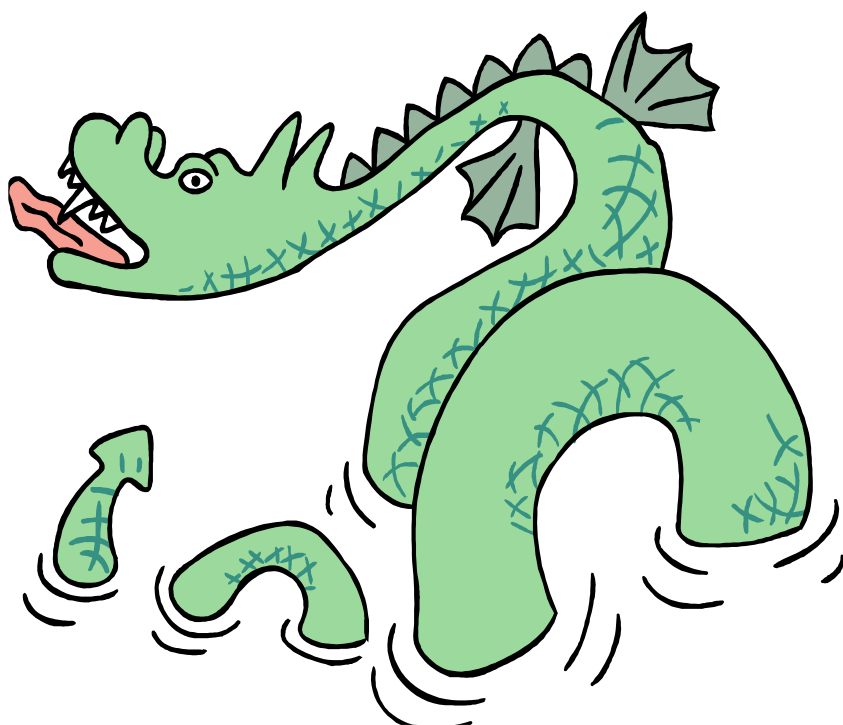
Przy obiedzie smok połykał
Cztery kury lub indyka,
Nadto krowę albo byka.

Nagle raz, przy Wielkim Piątku,
Krzyknął: Coś tu nie w porządku!
Poczuł wielki ból w żołądku,

Potem spuchła mu wątroba,
Dwa migdały, płuca oba,
Jak choroba, to choroba!

Smok pomyślał: Proszę, proszę,
Nie mam zdrowia za dwa grosze,
Czas już zostać mi jaroszem.

Jan Brzechwa - Smok [fragm.]



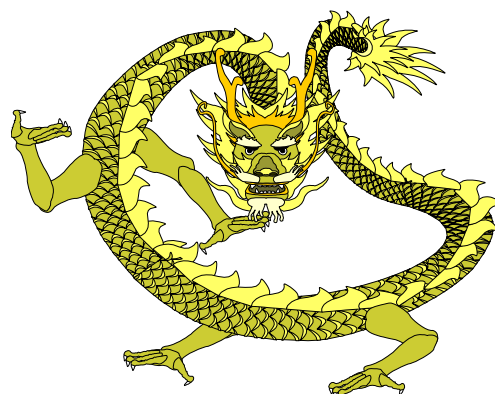
Smok na niebie?

Gwiazdozbiór Smoka widoczny jest na naszym niebie przez cały rok. Jeden z greckich mitów opowiada, że kiedy Herakles zabił smoka, który strzegł złotych jabłek w należącej do bogów sadzie, ci przenieśli go na niebo i zamienili w gwiazdozbiór.



Smok może być dobry!

Lungi, czyli **smoki azjatyckie** wywodzą się z Chin, a początek legendzie dały im zapewne kości dinozaurów, które występują licznie na pustyni Gobi. Chiński smok posiada ciało węża, pysk wielbłąda, łuski karpia, łapy tygrysa i szpony orła. W pysku często trzyma perłę, która symbolizuje doskonałość. W przeciwieństwie do europejskiego smoka, smok chiński jest istotą sprzyjającą ludziom i przynoszącą szczęście. Opiekuje się państwem i jego władcą. Wizerunki smoka zdobią tron i szaty cesarza. Smoki sprowadzają deszcz, decydują o pomyślnych zbiorach. Na powitanie Nowego Roku Chińczycy przebierają się w papierowe kostiumy smoków i urządzają barwne pochody. Taniec smoka przyspiesza nadejście wiosny, podobnie jak u nas Marzanny.



Ze Smokiem Wawelskim od dawna się znamy,
Obok siebie,
Po sąsiedzku mieszkamy.
Warunki lokalowe mamy takie same.
On ma jednorodzinną jamę
I ja mam jednorodzinną jamę.
Spotykamy się czasem z nienacka
Nad Wisłą,
Na przechadzkach.

Smok też przecież z jamy wyjść musi,
Inaczej się w jamie udusi.
Musi rozprostować kości
I barki
I kupić w drogerii nowy zapas siarki.
Żeby mieć na tę siarkę tygodniami nie pije
I nie je –
I słusznie, bo co to za smok,
Co siarką nie zieleje? *Ludwik Jerzy Kern – Mój sąsiad*

Smoki, smoczki i inne straszdyła.

Sfinksa można podziwiać nie tylko w Egipcie.



Ten pochodzi z Grecji.

To skrzydlaty stwór o ciele lwa i głowie kobiety. Jego widok wzbudzał w ludziach ogromny strach. Mieszkał w okolicy Teb i zjadał wędrowców, którzy nie potrafili rozwiązać jego zagadki. Brzmiała ona tak:

„Co to za stworzenie, obdarzone głosem, które z rana chodzi na czworakach, w południe na dwóch nogach, a wieczorem na trzech?”

Według mitologii greckiej zagadkę odgadł Edyp, który poszedł do Sfinksa i powiedział:

„Człowiek chodzi rano, to jest w dzieciństwie, na czworakach; gdy urośnie, staje się zwierzęciem dwunożnym; a w starości, która jest życia wieczorem, podpira się laską, jakby mu trzecia noga przybyła.”

Usłyszawszy to Sfinks rzucił się w przepaść.

Gryf to połączenie lwa i orła, dwóch królewskich stworzeń. Dlatego też stał się symbolem władców. Podobno żył w niedostępnych skalistych górach, a jego gniazdo było pełne złota. Przyciągało ono poszukiwaczy skarbów, którzy tracili życie, próbując je zdobyć.



Ciężkie życie smoków

Wszyscy wiemy, że biedne smoki musiały ciągle walczyć z rycerzami albo porywać królowny. To była ciężka praca, wymagająca dużo siły i pomysłowości☺

Za górą wielką, stromą
w czasach niezmiernie dawnych
żył pewien mężny rycerz,
ze swej grzeczności sławny.
Grzecznie rozmawiał z każdym,
słów brzydkich nie używał,
mile widzianym gościem
na zamku króla bywał...
A nie opodał zamku –
jak głośzą dzieje stare –
smok groźny i podstępny
w górach miał swą pieczarę.
Gdy noc zapadła czarna,
z jamy wyłaził skrycie
i swoim zachowaniem
zatruewał ludziom życie.

Wiera Badalska



W Warszawie
Nikt nie widział
Smoka
Na jawie.
Dopiero kiedy
Zapadnie zmrok,
Pojawia się
Smok.
Pełźnie ulicą
Okrutne smoczysko,
Wśród domów człapie,

Czołga się nisko.
Sunie powoli,
Jak przystało na smoka.
Potem gdzieś znika,
Gdy w nocnych,
Ciemnych obłokach
Księżyc udaje słowika –
I śpiewa,
Śpiewa,
Śpiewa
Na czubku smoczego
Drzewa.

Tadeusz Kubiak – O smoku na Smoczej

Dziś prawdziwych smoków już nie ma...

Ale czy na pewno? Na wyspie Komodo położonej na Oceanie Indyjskim żyją jaszczurki mające 3 m długości i ważące do 135 kg. Są zwane **smokami z Komodo**. Potrafią szybko biegać, nieźle pływają i wspinają się po drzewach i stromych zboczach. Mogą pożreć całą kozę w 10 minut! Po takiej uczcie odpoczywają kilka dni. Ale mają też swoją wstydliwą tajemnicę – bywają bojaźliwe. Przestraszone przytulają się do drzewa i zastygają w bezruchu.



Smoczy wygląd i wojownicza postawa to cechy **agamy kołnierzastej** z Nowej Gwinei i Australii. Przestraszona lub rozdrażniona syczy i rozkłada wokół szyi skórzasty kołnierz. Może ugryźć boleśnie lub uderzyć pokrytym ostrymi łuskami ogonem. Lepiej omijać ją z daleka!



Na australijskiej pustyni żyje **mołoch straszliwy**. Jego ciało pokrywają twarde kolce, które stroszy na widok przeciwnika. Zmienia również ubarwienie w zależności od podłoża. Wygląda przerażająco – ale tylko na zdjęciu. Natura stworzyła go miniaturowym smokiem. Ma zaledwie 20 cm długości i na dodatek odżywia się mrówkami.



Zapraszam na bajkę

Bajka o Smokach - Mecz smoków

<https://www.youtube.com/watch?v=2aQ95JCiS9Y>

Bajka o smokach - Spotkanie

<https://www.youtube.com/watch?v=enV5Rr-lmdw>

Posłuchajcie piosenki

<https://www.youtube.com/watch?v=UEDujCiSLYo>

Poczytajcie o smokach

**Gdy zajrzesz do środka,
więcej smoków spotkasz...**

Wiera Badalska „Przepraszam, smoku”
Wanda Chotomska „Smok ze Smoczej Jamy”
Ireneusz Iredyński „Bajki – nie tylko o smoku”
Beata Krupska „Sceny z życia smoków”
Kornel Makuszyński „O wawelskim smoku”
Edith Nesbit „Księga smoków”

Małgorzata Strzałkowska „Bajka o smoku Kruszyncy, który zawsze wszystko wiedział
najlepiej”

Natalia Usenko, Andrzej Niedźwiedź „Bajki o smokach i rycerzach”

Bibliografia:

Duralska-Macheta Teresa, Turbaczewska Maja „Smoki, smoczki i inne straszdyła”. Świerszczyk 2001 nr 22 s. 12-13

Kern Ludwik Jerzy Same rodziny”. Wrocław, Siedmioróg 1997

Kowalczyk Krzysztof „Prawdziwych smoków już nie ma..” Świerszczyk 2002 nr 5 s. 4-5

Księga baśni i mitów. Lublin, Wydawnictwo Paweł Skokowski 2001

Martin Jerzy W. „O smokach”. Świerszczyk 2003 nr 21 s. 4-5

Szedł czarodziej: antologia wierszy dla dzieci / wybór i opracowanie Wiesław Kot. Rzeszów, Krajowa Agencja Wydawnicza 1986

<http://www.smoki.cc.pl/home.htm>

<http://pl.wikipedia.org/wiki/Smok>

<http://fantasy3.sblog.cz/gryf>

http://www.posnayko.com/ukr_1_1.php

W materiale wykorzystano darmowe materiały – biblioteka w szkole